

Eulàlia. També cal tenir en compte que, degut a la gran extensió de línies, hi ha bastantes pèrdues de fluid (moltes vegades arriba a un 10 %) i això fa que la llum no sigui com jo voldria que fos. També m'agradaria que fés constar que en els anys 1913-18 la tensió de transport més alta de Catalunya era la nostra. Anava des de Sant Pau de Segúries a Centelles.

—*Vol afegir quelcom més?*

—Sí. Digui que «Estabanell y Pahissa, S. A.», té sempre el bon desig que l'usuari de Santa Eulàlia tingui el millor servei possible.

— — —

—*Sr. Estabanell. Hi ha un altre aspecte amb el qual vostè està lligat amb Santa Eulàlia. Sé que vostè és l'administrador de l'Hospital-Asil de Granollers. La majoria de famílies d'aquesta localitat ens acollim als serveis de dit Hospital. Podria dir-me perquè vostè n'és l'administrador?*

—Per un gran respecte i estima que sento pels malalts. Segurament que em ve ja de família. Tenia un oncle, que els seus pares eren fabricants. Ells volien que el seu fill també ho fos, i el meu oncle, que tenia la vocació de metge, desobeint-los, va anar a la reraguàrdia carlista per guarir malalts i ferits de guerra. En el meu càrrec d'administrador de l'Hospital de Granollers, procuro que tots els malalts estiguin ben atesos i jo passo a visitar-los cada dia un per un. Quan em van nomenar administrador hi havia un moviment d'uns 550 malalts l'any. El que hem passat, va haver-hi una entrada de 3.500 malalts. Cada dia hi ha un promig de 8-10 naixements. Actualment s'està construint un edifici amb 65 cambres destinat solament a maternitat.

—*Bé, Sr. Estabanell. No vull prendre-li més estones de les seves ocupacions. Li remercio les facilitats que m'ha donat per arribar a terme aquesta entrevista i li prego em vulgui perdonar el no haver sapigut fer-ho tal i com V. es mereix.*

JOSEP MARGENAT I SAMPERA